

ZEMAN VÍ, CO DĚLÁ

CO SI MYSLÍTE O NASTUPUJÍCÍ VLÁDĚ PREMIÉRA JIŘÍHO RUSNOKA A O OKOLNOSTECH, ZA JAKÝCH JE PREZIDENTEM ZEMANEM JMENOVÁNA?

CYRIL HÖSCHL,
PSYCHIATR

Rozhodnutí prezidenta nepokládám za protiústavní a jiné okolnosti neřeším, protože jsou vždy nějaké.

VLÁDA JIŘÍHO RUSNOKA připomíná symfonický orchestr sestavený na jeden koncert pod zkratkou KMC (Kdo má čas). V případě této vlády by bylo přesnější označení „Kdo neodmítl“. Je to heterogenní skupina lidí buď zcela nepoznamenaných pochopením základních politických principů otevřené společnosti, nebo tak neskutečně ambiciózních, že jim touha po ministerské funkci pravděpodobně zatemňuje mysl. Začínám mít nějak neblahé tušení, že to myslí dobře, což znamená, že jim to fakt nedochází. U prezidenta Zemana to je jiná, ten dobře ví, co dělá, a tuhle tlačěnku si zjevně vychutnává.

ANTONÍN BAUDYŠ,
ASTROLOG

VNÍMÁM MILOŠE ZEMANA jako muže stojícího na svém místě. Jeho zájem na veřejném blahu je pro mne srozumitelný, není prezidentem vyvádění peněz ze státní kasy do soukromých kapes. Oceňuji i odvahu, s níž se do manévru s vlastní vládou pustil. Následný odpor médií byl pro mne utvrzením, že udělal to, co bylo na místě. Jiřího Rusnoka pokládám návazně za nabízející se volbu na post premiéra. Lidsky i kompetenčně na potřebné výši, ve srovnání s kandidátem a kandidátkou občanských demokratů.

MIROSLAV
MACEK,
PODNIKATEL

NA VLÁDU MILOŠE ZEMANA, potažmo Jiřího Rusnoka, je možno dívat se z mnoha úhlů pohledu. Tím prvním může být mechanismus vzniku vlády, dozajista ústavní, podle některých však proti duchu ústavy (ať už je to kokoliv) či proti ústavním zvyklostem jdoucí. Zde prezident Zeman jasně zabodoval, neboť nesplnil naivní očekávání koalice, že jen přepřáhnou Miroslavu Němcovu za Petra Nečase a povládnou vesele dál. V toku času se pak může dívat, jak eroduje stojedničková koaliční většina a názorová soudržnost jednotlivých koaličních stran.

Druhým úhlem pohledu může být osoba premiéra Jiřího Rusnoka. Poklidně, neagresivně, nešalamounsky působící muž, značně odlišný od poněkud hystericky se projevujících koaličních i opozičních politiků: Miroslava Kalouska, Miroslavy Němcové, Lubomíra Zaorálka ...

Třetím úhlem pohledu může být složení vlády: bude to dozajista slepenec z odborníků bez bázně a hany, výpomocných kamarádů a několika podivuhodných, až směšných figurek, ale která vláda taková nebyla, není a nebude? Pro prezidenta Zemana plichta. Pár jmen ovšem vejde v povědomost a může se stát rezervoárem ministrů Zemanovy strany po příštích volbách.

Dalším úhlem pohledu je následující vývoj: programové prohlášení vlády, sněmovní debata, hlasování o důvěře, případně jmenování nového premiéra. To vše v nervozitě možného rozpočtového provizória, dalšího rozklíčování politických stran, dalších akcí policie. V toku času, kdy nikdy nikdo nemá nic jistého, jen prezident Zeman místo na Hradě a vliv a mediální prostor. Opět body pro Zemana. Ať si myslíte o Miloši Zemanovi dobré, či zlé, chová se jako protřelý pragmatický politik, jenž v rozehrané partii může buď získat, nebo remizovat. Nic jiného v podstatě dělat nemůže ...

KLÁRA
SAMKOVÁ,
ADVOKÁTKA

JELIKOŽ V ZEMÍCH KORUNY české jediné, co funguje a co vydrží nejdéle, je provizorium, jsem si takřka jista, že vláda Jiřího Rusnoka vydrží až do řádných příštích parlamentních voleb za rok. Prezident Zeman rozkryl svými praktickými kroky limity naší ústavy, takže ukázal, kde má být skutečně změněna. Především se však postavil nedemokratickému nešvaru, kdy se vlády stavějí na přeběhlictví poslanců. Z poslaneckého mandátu se stalo na dobu volebního období území, na kterém je poslanci dovoleno bezuzdně rabovat. Za tímto účelem je ochoten se spojit s dalšími obdobnými osobami toužícími po zachování koloniálního léna, rozuměj mandátu - a tomu se pak říká „vládní většina“. Jestliže Zemanovou zásluhou toto politikářské hokynářství skončí, jeho zásluhy budou nesmrtelné.

MILOŠ URBAN,
SPISOVATEL

ZDÁ SE, ŽE ZEMAN DĚLÁ TO, co mu dovoluje ústava. Ta toho zřejmě dovoluje ještě víc. Tento typ prezidenta, dlouhodobě frustrovaného pocitem ublíženosti a motorizovaným spřádáním plánů na svůj comeback, natáhne ústavu jako kšandy. Rusnokova vláda kamarádů jím bude voděna od jedné zemanovštiny ke druhé a bude jí posvěcovat. Pro tento účel vznikla. Důvěru sněmovny nesmí dostat, většina ČSSD by se měla spojit s pravici a vykázat Zemana zpátky do hradního skanzenu. Jinak čeká ČSSD superschisma s katastrofálními následky.

MICHAL STEHLÍK,
DĚKAN FILOZOFICKÉ
FAKULTY UK

NA JEDNÉ STRANĚ DOUFÁM, že z hlediska našich novodobých dějin to jednou bude pouze trapná bezvýznamná kapitolka na téma mocenské manipulace prezidenta republiky. Na druhé straně to může být vážnější, jako jeden z příkladů oslabování parlamentní demokracie a posilování „jednoduchých“ a nestandardních řešení. Vedle toho bych neopomíjel obecnější problém, kdy se stále více kroků (nejen) ve veřejném prostoru řídí tím, co se „smí“, a dávno ne tím, co se „má“. To je nebezpečný trend, jenž nás žene do situace, kdy bude jediným měřítkem pro chování člověka ve společnosti